

De vorm van
meer dingen
die voorbijgingen

zeer korte verhalen

De vorm van
meer dingen
die voorbijgingen

Giel van der Hoeven

Colofon

© 2018-2019 GvdH

Auteur:	Giel van der Hoeven
Eindredactie:	E.K.M. van der Hoeven
Coördinatie:	VDHO vdh-online.nl
Illustratiebewerking omslag:	G-design
Foto's:	STDK / stock images
Uitgeverij:	Brave New Books
ISBN:	9789402187694
Eerste druk:	2019

MEER DINGEN DIE VOORBIJGINGEN

In 50 zeer korte verhalen (zkv's) van max. 400 woorden.

'Relaas van een trotse nostalgische ouwe zak.'

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur of uitgever.

INHOUD

51	Nostalgie	11
52	Vier bruggen	13
53	Blueskenner	15
54	Kunstbezit	17
55	Wachtkamer	19
56	Don't Bogart That Joint	21
57	Water en vuur	23
58	Hardrock indiaan	25
59	Ergernissen	27
60	Festivalkoorts	29
61	Beren en geweren	31
62	Woorden, tussen de regels...	33
63	Dope sucks	35
64	Zeeuwse meisjes	37
65	Pukkel	39
66	Eénmalige date met Marianne	41
67	De man die naast mij staat	43
68	Bittere pil	45
69	Geheime afgezant	47
70	Bowlen	49
71	Het ontluiken van een waterpopje	51
72	Gezicht van de popmuziek	53
73	Blauw hart	55
74	Oproerkraai	57
75	Bomen	59
76	Luchtwandelen	61
77	Mannenpraat	63
78	Lekker toetje	65
79	Broer en zus	67
80	Figurant	69

81	Geen familie	71
82	Bandiet (arrivederci Mona Lisa)	73
83	Rendez-vous met de troubadour	75
84	Broedertwist (buddy blues)	77
85	Helden	79
86	Lachen, toch?	81
87	Uit de mancave	83
88	Geknipt en geschoren	85
89	Kwetsbaar eiland	87
90	Oktober	89
91	Geluksmomenten	91
92	De trein naar Berlijn	93
93	Cowboys en kalverliefde	95
94	Lekker kledingstuk	97
95	Royaal talent	99
96	De zangeres (september 2004)	101
97	Ballade van het dorpscafé	103
98	Winterzondag	105
99	De dood op de loer	107
100	Verloren generatie	109

Ik kijk graag naar muziek- en sportdocumentaires op tv. Na het zien van drie docu's in één weekend over het WK-voetbal in 1978, de psychedelische rockband The Doors en de Britse gitaarvirtuoos Eric Clapton, werd ik door mijn vrouw en dochter verweten een "nostalgische ouwe zak" te zijn. Hoewel ik dit soort uitspraken na een kwart eeuw samenleven niet direct meer als belediging opvat, zetten het me toch wel tot nadenken. Op internet zocht ik na wat wetenschappers, psychologen en bloggers over *nostalgie* (*ouwe zak* was mij wel duidelijk) te vermelden hadden. Het Griekse woord *nostalgie* is een zogenaamd neologisme; nieuwe woorden en bestaande woorden met een nieuwe betekenis. Het is letterlijk een combinatie van thuiskomst (nostos) en pijn (lagos). Termen als verdriet, eenzaamheid, heimwee en geborgenheid worden veelvuldig gekoppeld aan verklaringen over nostalgische gevoelens. Ik kon me daar maar ten dele in vinden.

Nostalgie is een secundaire uniek menselijke emotie die je de ruimte moet geven. Het terugzien van oude beelden over succesvolle en falende voetballers of over legendarische rockartiesten geven mij een goed gevoel van terugverlangen naar het verleden waarbij de herinnering én m'n zelfwaarde weer worden opgepoetst. Soms is het ook een manier om aan de hedendaagse werkelijkheid te ontsnappen, maar 't is vaker uit nieuwsgierigheid – als motor van kennisvergaring, met terugwerkende kracht. Dat kan wat mij betreft goed samengaan met een pijnloos vooruitzicht als toekomstbeeld.

In dat opzicht ben ik een "trotse nostalgische ouwe zak."

